

عنوان مقاله:

بررسی زیبایی شناسی نقوش منسوجات عصر صفویه با تاکید بر نظریه هگل

محل انتشار:

دومین کنفرانس ملی پوشاک، طراحی پارچه و لباس (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

آرزو آزادشهرکی - دانشجوی کارشناسی ارشد طراحی پارچه و لباس، دانشکده هنر، معماری و شهرسازی، واحد نجف آباد، دانشگاه آزاد اسلامی، نجف آباد، ایران.

اعظم علیان - دانشجوی کارشناسی ارشد طراحی پارچه و لباس، دانشکده هنر، معماری و شهرسازی، واحد نجف آباد، دانشگاه آزاد اسلامی، نجف آباد، ایران.

خلاصه مقاله:

پارچه بافی از جنبه کاربردهای فراوانی که در میان تمامی اقشار جامعه دارد، یکی از پیشروترین و گسترده ترین صنایع در بین کشورهای مسلمان از جمله ایران و سایر کشورها به شمار می رود. ادراک و شناخت انسان از آثار هنری به عنوان یک موضوع معرفت شناختی، ریشه های مفهومی خود را از دیگر حوزه های معرفتی از جمله فلسفه اخذ می کند که دیدگاه فلاسفه و اندیشمندان درباره چگونگی ادراک و دریافت زیبایی از اثر هنری از این زمینه قابل تامل است محورا صلی این پژوهش بررسی زیباشناسی نقوش منسوجات با تاکید بر نظریه هگل می باشد بر همین اساس ابتدا ویژگی ها و شیوه های پارچه بافی صفوی بررسی و سپس با دسته بندی طرح ها و نقوش بافته شده به سه گروه نقوش گیاهی، انسانی و حیوانی و کاربرد تزیینات خط نگاره (خوشنویسی) نمونه های بدست آمده از پارچه های عصر صفوی به صورت تحلیلی مورد مطالعه و بررسی قرار گرفته است .

کلمات کلیدی:

پارچه، صفوی، زیبایی شناسی، هگل، فلسفه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1856805>

